

Uvodnik

Uvodnik v njegovi reviji »Izzivi managementu« posvečamo spominu na velikega poznavalca znanosti o organizaciji in vede o ravnateljevanju, priznanega profesorja organizacije in managementa na Fakulteti za organizacijske vede v Kranju, žlahtnega človeka, prijatelja in spoštovanega kolega ter ustvarjalnega in delovnega člana slovenske akademije za management.

Prof. dr. Juretu Kovaču v spomin!

Dragi Jure, kakšen teden dni pred tragičnim dogodkom sva, kot že večkrat prej, sedela v mojem kabinetu na Ekonomski fakulteti in se to pot pogovarjala o naši knjigi »Management v zdravstvenih organizacijah«. Šlo je za zadnje dogovore pred upoštevanjem pripomb in predlogov lektorjev, ki naj bi jih kot avtorji in sodelavci kmalu prejeli. Čeprav se nama je po navadi mudilo in sva se v svojih razgovorih omejila predvsem na vprašanja v zvezi z delom, sva, ko zdaj gledam nazaj, vse pogosteje več časa nenamerno namenjala tudi drugim področjem: razmeram v visokem šolstvu, nerazumevanju in težavam ob spremembah programov, upadanju števila študentov, delovanju naše akademije za management; pa tudi družini in bolj osebnim zadevam, kot so bolezn, osebni načrti, razmišljanja o preteklem delu in podobno. Tako sem vse več, čeprav še vedno malo, vedel o tebi, ne da bi mi padlo na kraj pameti, da se bom tega spominjal ob pisanju o tebi in tvojem delu v tvoj spomin.

Jure Kovač se je rodil 27. julija 1959 v Celju. V Vojniku je leta 1974 zaključil osnovno šolo, štiri leta pozneje pa Srednjo strojno tehniško šolo v Celju. Leta 1985 je diplomiral na Visoki šoli za organizacijo dela v Kranju Univerze v Mariboru. Leta 1990 je magistriral na Fakulteti za sociologijo, politične vede in novinarstvo Univerze v Ljubljani. Pet let pozneje je doktoriral na Ekonomsko-poslovni fakulteti Univerze v Mariboru.

V letih od 1981 do 1983 je delal kot pripravnik v Zdravilišču Dobrna. Od leta 1986 do 1988 je bil kot mladi raziskovalec vključen v dva projekta Fakultete za organizacijske vede. Dve leti je bil svetovalec Gospodarske zbornice Slovenije za organiziranje izobraževanja managerjev v Sloveniji. V letih od 1988 do 1991 je bil vodja sektorja v Konusu, v letih od



1991 do 1993 pa direktor Aera. Od leta 1993 do 1995 je bil mladi raziskovalec, od leta 1995 pa visokošolski učitelj, sprva na Ekonomsko-poslovni fakulteti Univerze v Mariboru, potem pa na Fakulteti za organizacijske vede v Kranju. Leta 1995 je bil izvoljen v naziv docenta za organizacijo in management, področji, ki jima je ostal zvest vse življenje.

Moralo je biti okoli leta 1990, ko sta se najini strokovni poti prvič srečali. Predlagal si, da bi napisali knjigo o managementu, ki je v slovenskem prostoru takrat še nismo imeli. Jaz naj bi napisal poglavji o managementu in planiranju, ti poglavji o organiziranju in vodenju, kolega Koletnik pa o kontroli. Res nam je uspelo pripraviti dobrih tristo strani debelo knjigo z naslovom Management, ki je izšla pri Gospodarskem vestniku. Čeprav je bila namenjena predvsem študiju študentov, je vsebinsko bolj predstavljala monografijo. Dolgo časa je služila študentom najinih fakultet pri študiju, pa tudi managerjem v različnih organizacijah.

V letih po tem sva se srečavala v okviru Združenja projektnih managerjev Slovenije, kjer si aktivno deloval in vplival na njegov razvoj. Sodeloval si pri konferencah združenja, pa tudi pri mednarodnih kongresih IPME. Vsebinsko si raziskoval in pisal o strateškem planiranju in uveljavljanju strategij s projektno organizacijo, kar je bilo tudi predmet tvoje doktorske disertacije. Urejal si Projektno mrežo, glasilo združenja. Zahvaljujoč tebi in kolegom Haucu, Škarabotu, Semoliču in drugim, so bila to zlata leta slovenskega projektne managementa, uveljavljenega tudi mednarodno.

Po letu 1995 si predaval in raziskoval na področjih organizacije in managementa; napredoval si od docenta do rednega profesorja v letu 2010. Razvil si različne organizacijske in managerske predmete na dodiplomski in magistrski ravni, svetoval diplomatom, magistrandom in doktorandom. Sodeloval si v raznih organih fakultete in bil tesno povezan z njo. Po letu 2008 si sodeloval pri oblikovanju programa managementa in ekonomike v zdravstvu.

Raziskoval si različna področja in napisal številne članke s področja organizacije in managementa, zlasti o organizacijskih strukturah, kulturi in procesni organizaciji. Vključil si se v preučevanje ravnanja z znanjem in sprememb ter vodenja. Rezultat tvojega preučevanja so številni prispevki na posvetovanjih, soavtorstvih knjig, članki v revijah itd. Tudi mednarodni; zlasti si sodeloval z dunajsko gospodarsko univerzo, pa tudi univerzo v Chemnitzu. Znanje nemščine ti je omogočilo, da si, kor eden redkih slovenskih avtorjev, poznal tudi nemško literaturo s področja organizacije in ravnanja, ne samo angleško/ameriško, kar se vidi tudi v tvojih delih, ki upoštevajo tako bolj tehnično naravnost nemškega raziskovanja kot tudi družbeno naravnost angleško-ameriškega.

Okoli leta 2010 sva se lotila pisanja nove knjige o managementu. Pomembno je, da sva jo v večji meri naslonila na sodobno slovensko organizacijsko teorijo, kar se kaže tako v uvodnem delu kot v strukturi in obravnavi ravnateljevalnih funkcij. Knjiga je izšla leta 2012, ponatisnjena izdaja pa leta 2017.

Čeprav si poleg dela na FOV sodeloval tudi v okviru Zveze organizatorjev Slovenije in na njenih posvetovanjih, si takoj podprl zamisel o ustanovitvi Društva slovenska akademija za management. Bil si med njegovimi ustanovnimi člani in sodeloval že pri njegovih začetnih dejavnostih: pripravi statuta, vključevanju članstva, predlaganju organov in njihovih članov ipd. Po uradni ustanovitvi društva si postal član njegovega ključnega organa, izvršilnega odbora. Prevzel si skrb za izdajanje domače revije akademije »Izzivi managementu«, ki je sprva izhajala v elektronski obliki. Sodeloval pa si tudi kot član uredniškega odbora v mednarodni reviji akademije »Dynamic Relationships Management Journal«. Kot član programskih in organizacijskih odborov si sodeloval v večini vsakoletnih domačih in mednarodnih posvetovanj; po posvetovanjih si bil član uredniških odborov zbornikov. Sodelovanje je bilo vseskozi tvorno, tako s pobudami, nasveti kot tudi s tvojimi prispevki in razpravami. Lahko rečem, da si bil med najbolj zaslužnimi člani za delovanje in razvoj slovenske akademije za management.

Zadnje najino sodelovanje je bilo povezano s tvojo pobudo, da pripravimo knjigo o managementu v zdravstvenih organizacijah. K sodelovanju si povabil še dva znana strokovnjaka s področja medicine in zdravniške nege. Kar nekaj težav smo prebrodili pri nastajanju knjige, povezanih zlasti s povezovanjem managementa in zdravstvene dejavnosti. Treba je omeniti tudi naše zadrege s časom in široko zastavljeno vključevanje sodelavcev

iz prakse. Pripeljali smo knjigo do nelektoriranega besedila celotnega dela in pred nami je bilo le še zadnje usklajevanje in popraviljanje. V to je treščila nepričakovana vest, ki ji sprva nismo mogli verjeti: prof. dr. Jure Kovač, Jure, je umrl.

Moj zapis v tvoj spomin ni popoln, tudi če ga gledam le z vidika najinega sodelovanja in tvojega dela v slovenski akademiji. Sicer pa tudi ne bi mogel biti popoln. Z obsegom svojega dela in vplivanjem na razvoj slovenskega vedenja o organizaciji in managementu si posegel na različna vsebinska področja, v obravnavo in reševanje različnih problemov tako v teoriji kot praksi, kar si opravil na različne načine: s pisanjem del, z raziskovanjem, s pedagoškim delom, z razvijanjem predmetov in programov, s svetovanjem, z delom v organizaciji matične fakultete, združenj, društev, s sodelovanjem v tujini itd. Tudi nagrade in priznanja govorijo o pomembnosti in kakovosti tvojega dela. Seveda je velik del tvojega delovanja povezan s Fakulteto za organizacijske vede, kjer si bil zaposlen kar precej let. Bil si eden njenih stebrov na področju managementa in organizacije. V nekem smislu si spadal v nesrečno generacijo, ki je bila sicer v polni ustvarjalni moči, a vseeno prestara, da bi lahko začela delati le za točke namesto nadaljevati z vsebinsko pomembnim in uporabnim delom. Tako si mi večkrat zavidal, starejšemu od sebe, da sem lahko ignoriral te spremembe, in si dovolil, da jih ne sprejemam.

Dragi Jure, oba sva delala na istem področju. Sodelovala sva več, kot je to med predstavniki različnih fakultet in univerz običajno. Bila sva si različna v marsikaterem pogledu. Mislim, da so bili strpna izmenjava najinih mnenj (pri čemer, priznam, si ti več popustil kot jaz), enako razumevanje pomembnosti problemov in njihovega reševanja, vedenje o najinem poznavanju področij ter, ne nazadnje, medsebojno človeško spoštovanje tisto, kar je omogočilo najino sodelovanje in ga naredilo zanimivega in plodnega.

S tvojim odhodom sta slovenska organizacijska znanost in veda o ravnateljevanju na izgubi. Prav tako tudi slovenska akademija za management. V njenem imenu, v imenu vseh njenih članov se ti zahvaljujem za vse, kar si ji dal in k njenemu razvoju prispeval. Huda je nemoč ob odhajanju ljudi, ki jih poznamo, cenimo in z njimi sodelujemo. Svoje spoštovanje in hvaležnost lahko pokažemo le tako, da ohranjamo njihovo delo v spominu, spomin nanje pa v svojih srcih.

Rudi Rozman, Društvo slovenska akademija za management